יכול אפילו מעולה בדמים ת"ל רק שמואל

אייתי ליה אריסיה תמרי אכיל מעים בהו

מעמא דחמרא א"ל מאי האי א"ל ביני גופני

קיימי אמר "מכחשי בחמרא כולי האי

למהר אייתי לי מקורייהו: רב חסרא חזא

תאלי בי גופני אמר ליה לאריסיה עקרינהו

גופני קני דקלי דקלי לא קני גופני : בתני האע"פ שהוא נותן לו אין נסחל

אשת וגו' ומנין 'שאם לא מחל לו שהוא

וירפא אלהים את אבימלך וגו' האומרע

סמא את עיני קמע את ידי שבר את

כסותי שבר את כדי חייב *'ע"מ לפמור

פמור "עשה כן לאיש פלוני על מנת לפמור

חייב בין בגופו בין בממונו: גמ' ת"ר כל

אלו שאמרו דמי בושתו אבל צערו אפי'

חייב "ע"ם לפטור חייב *יקרע את

מוכים כוכה ח כמג לאוין רכם :

מצוה נר

עין משפנ

סה ב מייי פים מהלי ופ"ב מכלי תשובה כלי ם ופ"ו מהלכות דעות סלכה ו ופיב מהלכום

The control of the state of the

とこれのないのでは、 では、 こうかん

いいたのではなるとある情にいい

סמג שם מושים ה'ת סי' שם סעיף ה' טוב"ע שם סעיף ב:

מלכים הל' א סמג לאוין רלב רלג :

קיא י מיי פיג מסלי בכורים כלי כ סמג עשין קלם :

הנהות הב"ח (ח) גם' לרחובן שיודה יסודה שמע כל"ל ותיכת מיד נמחק: (כ) ד'ה מקורייהו (כ) רש"י שלהן ועיקרן כלומר כלה עיקר ס מפני שמפסיד ליא הכא לי וכו' שרשיו ונאכל אם : כקור כציצ

למחר אייתי לי מקורייהו - משמע דגופני עדיפי מדיקלי ותימה קד א מיי׳ פין משלי דבהחשה שנפלו לה נכסים (כתובות עםי ושכ ד"ה אילני)

אמר גבי נפלו לה כספים ילקח בהן קרקע דיקלי ואילני דקלי אילני שמפסיד ונאכל את הקור: גופני קני דיקלי - מדמי היין יכולין וגופני אילני אלמא גופני גריעי אפיט מאילני דגריעי מדיקלי וי"ל

דבגפנים כשאדם טורח לומר ולתקן הכרם יש בהן ריוח גדול אבל בנכסי אשתו אם היה קונה גפנים מתוך שלריכים חולאה מרובה לא היה הבעל הושש להוליא על נכסי' והיו הולכין השובה הלכה ו מיב מהלפוס לאיבוד לפיכך טוב לקנות דקלים שאין שם ועוש"ע אית סי' לריכון יציאה וממילא אחי בהו שבחא הרו סעיף א בסג'ם: לריכין יציאה וממילא אחי בהו שבחא וטוב הוא לשניהם ועוד מפרש ר"ת קודה מייי פ"ה מפלי מפלי מושוק הלכה יא בהמוכר את הספינה (ב"ב פב ושם ד"ה סמג" כאנוכר חת הספינה (ב"ב פב, ושם ד"ם ממב עשין פ מושיש מתקיף) דפירי דריקלא מתקיימין טפי ה"מ ס" מכא סטיף יב: מאילני וגופני ובנכסי מלוג של אשה קח ו ז מייי שם

בעיגן דבר המתקיים יותר: באשר אמר אברהם אל אבימלך. קש חמיי שם הלכה יג לאו בהריון משתעי שהרי

המלחכים בישרו חת שרה מפסח קי ם מיי׳ פיי מהלכום שלפניו אלא ילדה בריוח כמו שהתפלל על אבימלך: אלן הנכפלין בשמות . בברחשית רבה יש חיפכח שהנכפלים גבורים היו כמו יהודה שנכפל: בי גרם לראובן שהודה יהודה • אע"ג דאמר במדרש וישב ראובן אל הבור מלמד ששב משקו ומתעניתו שבלבל ילועי אביו וזה היה קודם דמעשה תמר מכל מקום לא

הודה ברבים עד אחר שהודה יהודה: שיתין נחמני אמר ר' יונתן השב

הביא כל אילי נביות שבעולם אין נמחל ספנו שנאמר °השב אשת פלו עד שיבקש ממנו שנאמר האיש כי נביא הוא ויתפלל בעדך *ראשת נביא בעי אהדורי אשת אחר לא בעי אהדורי אמר רבי שמואל בר לפני פרעה כדי שלח יברור אותם פס אשת האיש מכל מקום ודקא אמרת °הגוי גם צדיק תהרוג הלא הוא אמר לי אהותי היא והיא גם היא אמרה אחי הוא נביא הוא וכבר לימד אכסנאי שבא לעיר על עסקי אכילה ושתיה שואלין אותו או על עסקי אשתו שואלין אותו אשתך היא אחותך היא מכאן לבן נח "שנהרג את עלמותי מזה אתכם (שמת יג) עסקי אשתו שואלין אותו אשתן היא אחותך היא מכאן לבן נה ישנהרג משמע שאף עלמותם העלו ולא נכתב שהיה לו ללמוד ולא למד: "כי עצר עצר ה' אמר ר' אלעזר שתי עצירות הללו למה אחת באיש שכבת זרע שתים באשה שכבת זרע ולידה במתניתא תנא שתים באיש שכבת זרע וקמנים שלשה באשה שכבת זרע וקמנים ולידה רבינא אמר שלש באיש שכבת זרע וקמנים ופי מבעת ארבעה היה שלדו קיימת ומחוברת מפני נידוי ש באשה שכבת זרע ולידה וקשנים ופי שבעת: °בעד כל רחם אמרי דבי ר' ינאי אפילו תרנגולת של בית אבימלך לא המילה ביצתה א"ל רבא לרבה בר מרי מנא הא מילתא דאמור רבנן כל המבקש רחמים על (כלאשית מג) ואמ"פ שנתקיים התנאי איונ חבירו והוא צריך לאותו דבר הוא נענה תחילה א"ל דכתיב "וה' שב נפקא לן במסכת מכות (דף יא:) מנ הבירו והוא צריך לאותו דבר הוא נענה תחילה א"ל דכתיב "וה' שב נפקא לן במסכת מכות לדי את אמרת מהתם ואנא בהתפללו בעד רעהו אמר ליה את אמרת מהתם ואנא ממלי "קללמתכם אפי" על מנחי היה בחם: בכחם: את שבות איוב בהתפדלו בעד רעהו אבור דיה את אבורת בונועון ואנה מפנה "קללמתכם אפי" על מנה בי מנה במה במה מותפלל אברהם אל האלהים וירפא אלהים את אבימלך ואת פנילן מי גרם לראובן כו' - מדרם הגדה בי אמינא מהכא "ויתפלל אברהם אל האלהים וירפא אלהים את אבימלך ואת פנילן מהודה יהודה מות המהותיו [וגו"] ובתיב "וה' פקד את שרה כאשר אמר וגו' כאשר מות בעודת מותפים מותפי אמר אברהם *אל אבימלך אמר ליה רבא לרבה בר מרי מנא הא מילתא אני בלבלתי ילועי אבי : לשפל יימיקדאמרי אינשי בהדי הוצא לקי כרבא א"ל דכתיב °למה תריבו אלי כלכם נכנס כל עלס ונתחבר למקומו ששף שעתם בי נאם ה' אמר ליה את אמרת מהתם ואגא אמינא מהכא "עד משם . לשפח חשלוייה שדונה בלני"ז " אנה מאנתם לשמור מצותי ותורותי אמר ליה רבא לרבה בר מרי כתיב כמו שף מדוכתיה (חולין דף מנ:) :כראשיים ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים מאן נינהו חמשה א"ל הכי א"ר יוחגן מליכם דהלכתם לא הוה מסתייעל מי ובשבות הווה במי איכפולי מיכפל אמר ליה למילתיה הוא מיוחה למוחר מיוחה דסתו הלכתה אותן שהוכפלו בשמות יהודה גמי איכפולי מיכפל אמר ליה למילתיה הוא מילתא למימר מילתא דתהוי הלכתא אותן שהוכפדו בשכות יהודה גםי איכפודי ביכפד אכר דיה דמידתיה הוא מסס ז: כוותיה: לא הוה סלקא ליה - כלומר לני דאמר בישמואל בר נחמני אמר רבי יונתן מאי דכתיב "יחי שנה שנה כידו למימר שמעתתה "ראובן ואל ימות ויהי מתיו מספר וזאת ליהודה כל אותן ארבעים שנה שהיו ישראל במדבר היו עצמותיו של יהודה מגולגלין בארון עד שבא משה ובקש רחמים אמר לפניו רבונו של עולם מי גרם לראובן שיודה

יהודה (6) מיד שמע ה' קול יהודה על איבריה לשפא לא הוו קא וטמח בסקי למתיבתא דרקיעא "ואל עמו תביאנו לא הוה ידע מאי קאמרי מסקי למתיבתא דרקיעא "ואל עמו תביאנו לא הוה ידע מאי קאמרי דהלכתא כבנן ולמשקל ומימרה בהדי רבנן "ידיו רב לו לא הוה סליק ליה שמעתתא אליבא דהלכתא "ידיו רבע לרבה בר מרי מנא הא מילתא "דאמרי אינשי בתר עניא אזלא "יועזר מצריו תהיה אמר ליה רבא לרבה בר מרי מנא הא

ניורים פין עניותא אמר ליה דתנן* 'עשירים מביאין בכורים בקלתות של זהב ושל כסף ועניים בסלי נצרים של ערבה קלופה הסלים והבכורים נותנים לכהנים אמר ליה את אמרת מהתם ואנא אמינא מהכא

יכול אפי׳ מעולה כדמים - לקורה יותר מפירות יהא סרק קודם לו: **ס"ל רק ·** מיעט הקדמה : מקורייהו מקור שלהן ועיקרן (ב) ל"א הבא לי קור שהוא רך לאכול וגדל סביב שרשיו כלומר כלה עיקרם מפני

אנו לקנות קרקעות ואילו דקלי לא תורה אור קני גופני אין שבחן שולה אלא לדבר מועם: בור,בי מפ"פ שהוא נוסן לו כו׳ . סתמא היא ולא ר׳ עקיבא קאמר לה: על מנת לפעור - בגמ' מפרש לה : בב" כל אלו שאמרו . סלע מנה ומאתים וד' מאות דמי בושת הן: מכל לער · שדוחג על בושתו אינו נמחל לו : שכיה לו ללמוד י דרך ארץ ולא למד מדקאמר ליה רחמנא נכיא הוא דמשמע אין ניתאם"לו עד שיבקש ממנו שנאמר "ועתה השב ממש בדבריך וראוי אתה ליהרג: שככם זרע · שבמעי אשה לא יכולה שם אכזרי שנאמר "ויתפלל אברהם אל האלהים לפלוט: פי מבעם · נקב הגדולים לפנות : פקד · מדלא כתיב ויפקוד את שרה וכתיב פקד משמע פקד כבר תחילה לאבימלך: כהדי הולא ועיי מוס׳ לקי כרבם · קון הגדל אלל הכרוב פוק כתוכות כשבת לעקרו פעמים שנעקר הכרוב שמו ונמצא לוקה בשבילו כלומר שכיני רשע לוקין עמו:כולכם פשעפם אף הנביא במשמע: עד אנה מאנסם . ומשה ואהרן בכלל: אומם שהוכפלו שמופס . בברכת משה דן זכולון גד ואשר ונפתלי הודיעך הכתוב שחלשים שבכולן היו ולריכין חיזוק לפיכך כפל הת שמם לחזקם ואותן הביא יוסף להיות ראשי גייסות ולהטריחם: כל השבטים יצאו עלמותיהם ממלרים ונקברו בארץ ישראל שנאמר והעליתם יוסף אלה להודיעך שבחו של משה שכל ישראל נתעסקו בביזה והוא עסק במנוה : מגולגלין בארון . לא יל הכיאמיו] דקאמר ליה לישקב אם לא *אביאנו

אליך וחשאתי לך כל הימים

כיא על ואמר לדקה ממני עמד ראובן ואמר

חליבת דהלכתת: הפלין והבכוריו נוסנין לכהן · והעשירים לא היו נותנין קלתותיהן לכהן:גלרים שבטים: